

[Mogens Voigt]

ken politisk farve ministeren har. Principielt er jeg enig i, at det er noget skidt, og kunne vi finde frem til en løsning på det område, vil jeg da også gerne diskutere det.

Vi får reklame-TV i Danmark, uanset om hr. Søren Hansen og hans parti hylér og piber. Den satellittid, vi om nogle måneder tager hul på, kan socialdemokratiet ikke gøre noget ved. Det erkendte hr. Søren Hansen jo også i sit debatindlæg i mandags, den 29. november, i Jyllands-Posten.

Man kan naturligvis stille det spørgsmål – hvad får Søren Hansen indirekte gør i mange af sine debatindlæg – hvor mange søde sager befolkningen har godt af. Der kan man så diskutere, hvor megen fornøjelse og underholdning TV skal bringe i forhold til beskrivelse af og diskussion om det samfund, vi lever i, altså debatskabende og oplysende programmer. Hvis jeg skal svare hr. Søren Hansen, må svaret blive, at det skal modtages, altså seerne og lytterne, i meget høj grad have indflydelse på.

Befolkningen skal efter min opfattelse ikke efter en lang arbejdsdag tvinges til at se på og lytte til bedrevidende socialdemokratiske profeter, som med deres meget selvsikre meninger får folk til langsomt at lukke øjnene og falde i søvn i lænestolen. Befolkningen skal have mulighed for fornøjelser og underholdning, så familien i fællesskab kan more sig og slappe af efter en lang dag fyldt med problemer. Det giver det bestående monopol ikke mulighed for. De søvndyssende programmer er efter min bedste opfattelse i et beskæmmende flertal.

Jeg vil godt henvise til, at en Vilstrupundersøgelse i 1980 viste, at 70 pct. af befolkningen gerne ville have et TV 2, og en tilsvarende undersøgelse fra AIM kom til samme resultat. Vilstrup gik videre og stillede spørgsmålet, om det skulle være reklamefinansieret. Dertil svarede 73 pct. af befolkningen ja. Det vil altså sige, at der er et meget klart flertal for reklame-TV, og så må man jo igen spørge socialdemokratiet, om de mener, at de 73 pct. af befolkningen, som har den opfattelse, tager skade af reklame-TV, fordi det efter socialdemokratiets opfattelse betyder, at der vil komme mere underholdning, f. eks. i form af spillefilm, shows og lignende »skadelige« udsendelser.

Alle disse underholdende og uforpligtende udsendelser vil jo efter hr. Søren Hansens

opfattelse få en skadelig virkning på befolkningens syn på, hvad kultur er. Sådan er det, og sådan vil det forblive, så længe socialdemokratiet er et stort parti, det er der ingen tvivl om. Nogle af disse 73 pct. må derfor nødvendigvis flytte deres kryds væk fra hr. Søren Hansens parti ved næste valg, hvis de ønsker et reklamefinansieret TV 2 som et modstykke til det nuværende kolde fiskeøje ude fra Gyngemosen.

Jeg tror, at alle er enige med mig i, at TV-mediet nok er det stærkeste massemedium, vi har, det er vor tids manipulator og meningsdanner. Derfor må der skabes større alsidighed ved, at andre end det nuværende monopol får lov til at sende billede og lyd til befolkningen.

Mit parti vil igen og igen forsøge at skabe forståelse for dette synspunkt, og vi vil under det kommende udvalgsarbejde naturligvis afvente den delbetænkning, der kommer fra mediekommissionen. Vi har forståelse for de synspunkter, ministeren og regeringspartiernes ordførere er fremkommet med, og dem vil vi naturligvis indordne os under.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Det ville glæde mig meget at se vores lokale avis derhjemme lave TV-udsendelser, som vi alle sammen er ved at falde ned af stolene af grin over. Når man ser på avisen, konstaterer man, at det i hvert fald ikke er det, der er tilfældet, vil jeg da godt have lov at sige. Om aviserne er specielt egnede til at lave noget, der er meget morsommere end det, vi har for øjeblikket, vil jeg godt sætte spørgsmålstegn ved. Jeg synes heller ikke, at socialdemokratiske profeter er særlig morsomme. Jeg ved ikke, hvor mange af dem der er i de nuværende udsendelser, men nogle skal der selvfølgelig nok være, og det er vel også meningen, hvis man skal dække spektret nogenlunde.

Med hensyn til disse undersøgelser synes jeg, det er interessant, at de ikke siger noget om, hvad det skal koste. Der spørges bare: vil I gerne have, men ikke noget med, at konsekvensen er altså, at varerne stiger så og så meget, eller at man altså også skal betale en licens af den og den størrelse. Vi bliver altid beskyldt for, at vi bare deler ud, at vi ikke vil være med til det sure og alt det dér,